

ปรัชญาพร ทองประสิทธิ์ 2555: การศึกษาการใช้ภาษาและกลวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทย
ในละครตลกสถานการณ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย
ภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชลอ รอดลอย,
ศศ.ม. 270 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลก
สถานการณ์ และเพื่อศึกษาวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ ประชากรที่ใช้
ในการวิเคราะห์ คือ ละครตลกสถานการณ์ โดยเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากละคร
ตลกสถานการณ์เรื่องเป็นต่อ จำนวน 51 ตอน ตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม 2554 จากนั้นใช้
วิธีการจับกลุ่มวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์และการหาความถี่แบบร้อยละ

จากการศึกษาการใช้ภาษาสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ พบการใช้ภาษา
สร้างอารมณ์ขันไทย ทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการใช้คำ พบการใช้คำแสดงนัยกลับมากที่สุด
การเล่นคำ การดัดแปลงส่วนประกอบของคำ การพูดโพล่งๆ การบรรยายอย่างผิดปกติ การใช้คำ
ภาษาต่างประเทศ และการใช้คำภาษาถิ่นพบน้อยที่สุด 2) ด้านการใช้สำนวน พบการใช้สำนวนเก่า
และการใช้สำนวนใหม่ 3) ด้านการใช้ภาพพจน์ พบการเปรียบเทียบวิเคราะห์มากที่สุด อุปมา สาธก
อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน และการเปรียบเทียบพบน้อยที่สุด 4) ด้านการใช้โวหาร พบการใช้โวหาร
ประชดประชันมากที่สุด โวหารที่กล่าวเกินจริง และโวหารขัดแย้งพบน้อยที่สุด

จากการศึกษาวิธีการสร้างอารมณ์ขันไทยในละครตลกสถานการณ์ พบกลวิธีการสร้าง
อารมณ์ขันไทย ทั้งหมด 7 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีทำให้ผิดความคาดหมายพบบ่อยที่สุด 2) กลวิธีการ
ขู่ล้อ 3) กลวิธีการสร้างเรื่องสัปดน 4) กลวิธีการสร้างความขัดแย้ง 5) กลวิธีการสร้างเรื่องเกินจริง
6) กลวิธีการล้อสังคม 7) กลวิธีการใช้สัญลักษณ์พบน้อยที่สุด